הגדה של פסח

הנני מוכן
ומזומן
לקיים מצות
עשה שמור
את חג האביב
זכור את היום
אשר בו יצאתם

ראינו עמלנו
כעמל הנמלים
כל איש יביא
כעמר אלומות
בדיש דגן
יקום לתלפיות
ושבלין פנימה
פנימה השבלים

הוי קומי לך רעיתי
הוי קומי לך יפתי
הוי קומי לך
הוי קומי לך
ולכי לך
כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול
התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו
ריח, הוי קומי לך

כתנות פסים
לבש הגן/וכסות
רקמה מדי דשאו
ומעיל תשבץ
עטה ככל עץ/
ולכל עין הראה
פלאו/ולכל ציץ
חדש לזמן חדשו
יצא שושבין
לקראת בואו/
אך לפניהם
שושן עובר/
מלך על כל
הורם כסאו/יצא
מבין משבר
עליו/ וישבר
את בגדי כליו
מי לא ישתה
יינו עב ין
האיש ההוא
ישא הטאו

מה יפית האביב
בשדה באחו
הציצים יפרחו
צהלת חיים סביב
מה יפית האביב
מה נעמת האביב.

מה יפית העולם
ים דגן פתוח
יך גלים ברוח
ומאירים פני האגם
מה יפית העולם
מה נעמת העולם.

מה יפית בקר אור
כל ענף כל עשב
ישת ממטל הכסף
ישתו טל יפיצו מר
מה יפית בקר אור
מה נעמת בקר אור

טל

תן לרוות ארצך
שיתנו ברכה בדיצך
רב דגן ותירוש בהפריצך
קומם עיר בה חפצך בטל

טל צוה שנה טובה ומעטרת
פרי הארץ לגאון ולתפארת
עיר כסכה נותרת
שימה בידך עטרת

בטל

דין דן

היה היתה צבת על סדן דין
דן ממטיל ברזל ישן היא
קשרה עגול חסין דין דן
חד ותרי טבעת הא עוד
אחת ועוד שתים הנה כבל
נחשתים כבל כבל מאפיל
על כל דרך ועל כל שביל
באשר כף רגל שם דן דין
ורצון בא חפשי רענן וכנפים
פרש ויתפש את הצבת
מעל הסדן דין דן ויתפש
כל חוליה כדין דן התפרקו
חוליות לעברים גם פה גם
שם תור כבל תם ורוח
אביב בא מרנן פרחים
וילדים על כל שעל עם
צליל הברזל עוד צליל
אחד יעל שיר הדזרות
הוא בא ורן דין דן דין דן

הא לחמא
עניא די
אכלו
אבהתנא
בארעא
דמצרים
כל דכפין
ייתי ויכול
כל דצריך
ייתי ויפסח
השתא עבדי
לשנה הבאה
בני חורין

מה נשתנה

הלילה הזה
מכל הלילות
שבכל הלילות
אנו אוכלים
חמץ ומצה
הלילה הזה
כלו מצה
שבכל הלילות
אנו אוכלים
שאר ירקות
הלילה הזה
מרור

עבדים היינו

לפרעה במצרים ויוציאנו
יי אלהינו משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה - ואלו לא הו
ציא הקדוש ברוך הוא
את אבותינו ממצרים
הרי אנו ובנינו ובני בנ
ינו משעבדים היינו לפ
רעה במצרים - על כן
מצוה עלינו לספר בצי
את מצרים וכל המרבה
לספר ביציאת מצרים
הרי זה משבח

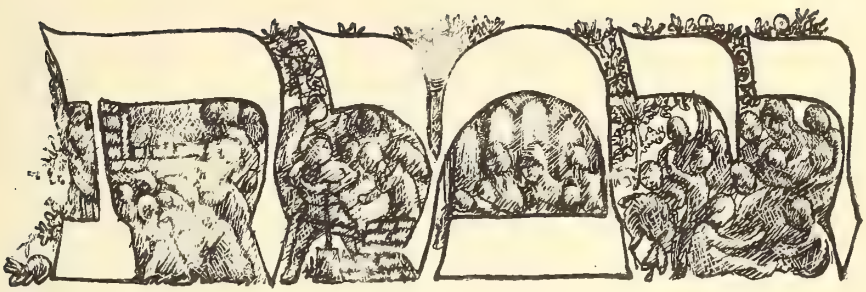
מעשה

ברבי אליעזר ור' יהושע
ור' אלעזר בן עזריה ור'
עקיבא ור' טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו
מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד
שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו הגיע
זמן קריאת שמע של שחרית:

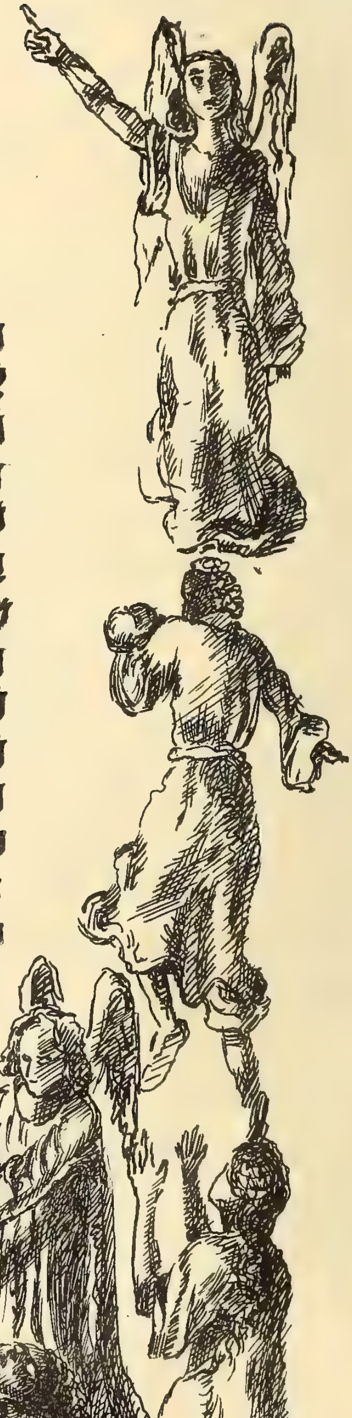
ידע תדע
כי גר יהיה
זרעך בארץ
לא להם
ועבדום
וענו אותם
ארבע מאות
שנה וגם
את הגוי
אשר יעבדו
דן אנכי
ואחרי כן
יצאו ברכוש
גדול

יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ
אותם

ויקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף ויאמר
אל עמו: הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו. הבה נתחכמה לו פן ירבה
והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף
גם הוא על שונאינו ונלחם בנו ועלה
מן הארץ. וישימו עליו שרי מסים
למען ענותו בסבלתם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס. וכאשר יענו אתו, כן ירבה
וכן יפרץ. ויקצו מפני בני ישראל. ויעבידו
מצרים את בני ישראל בפרך. וימררו
את חייהם בעבודה קשה, בחמר
ובלבנים ובכל עבודה בשדה. את
כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך.

היו ישראל מקוששים
את הקש במדבר
ורומסים בחומר ובקש.
היה הקש נוקב את
עקביהם והדם מתבוסס
בחומר. רחל בת בנו של
שותלח היתה הרה ללדת
ורמסה בחמר עם בעלה
ויצא הילד ממעיה
ונתערב בתוך המלבן
וירד מיכאל והעלהו
לפני כסא הכבוד. באותו
לילה נגזר דין על
מצרים

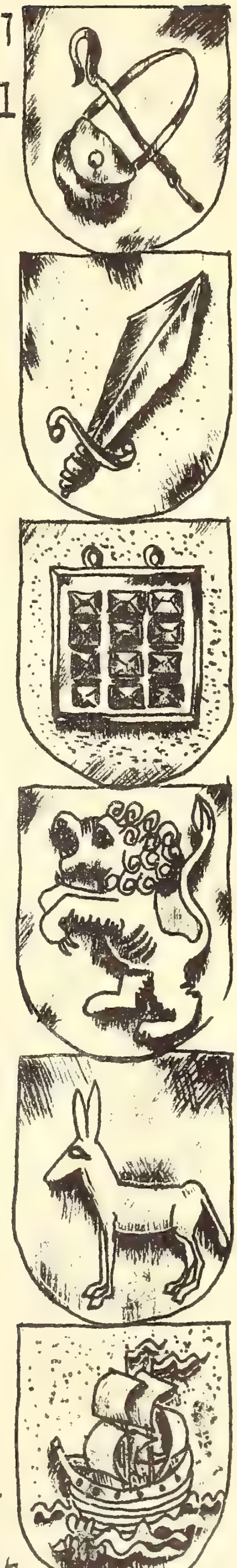

משה היה רעה את צאן
יתרו חתנו, כהן מדין וינהג את הצאן
אחר המדבר ויבא אל הר האלהים
חרבה. וירא מלאך יהוה אליו בלבת
אש מתוך הסנה. וירא והנה הסנה בער
באש, והסנה איננו אכל. ויאמר משה:
אסורה נא ואראה את המראה הגדול
הזה, מדוע לא יבער הסנה? וירא יהוה
כי סר לראות, ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה, ויאמר: „משה, משה!" ויאמר:
„הנני!" ויאמר יהוה: ראה ראיתי את
עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי. וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלותו מן הארץ ההיא אל ארץ
טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב
ודבש. ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
והוצאת את עמי בני ישראל ממצרים.

לך בוא מצרימה ובאת
אל הכנענים
והאמוללים, אל
הנאנחים והנדכאים
ואמרת להם, כי אמללים
הם - והם לא ידעו
ואמרת אליהם כי עבדים הם
- והם לא יבינו. גדודול
עניים וגדולים מכאוביהם
ונורא לחצם והם לא
יאמינו ופקחת עיניהם
בחזק יד על כל לחצם
ועל כל עניים - וגאלת
אותם ועם רב ימשך
אחריך מקרב אחיך
אשר לא ידעת ואשר לא
ידעוך עוד ומקרב כל העם
מסביב אשר רע ומר להם
והיית לאב המון אדם רב
ולראשי שבטיו ועשית מן
התולעים אדם ומן האדם - עם
ומעפרות תולע - ארי.

היום אתם יוצאים בחודש האביב

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו

הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן

מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן

מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב

זכור את היום הזה אשר
יצאת ממצרים מבית עבדים

מצה זו שאנו אוכלים על שום
מה? על שום שלא הספיק
בצקם של אבותינו להחמיץ
עד שנגלה אליהם הקדוש
ברוך הוא וגאלם שנאמר: ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגות מצות כי לא חמץ, כי
גרשו ממצרים ולא יכלו
להתמהמה וגם צדה לא עשו להם.

מרור זה שאנו אוכלים על
שום מה? על שום שמררו
המצרים את חיי אבותינו
במצרים שנאמר: וימררו את
חייהם בעבודה קשה.

בכל דור ודור
חיב אדם לראות
את עצמו כאלו
הוא יצא ממצרים.
לא את אבותינו
בלבד גאל הקדוש
ברוך הוא אלא אף
אותנו גאל עמהם

ברוך אשר גאלנו

וגאל את אבותינו
ממצרים והגיענו
ללילה הזה לאכל בו
מצה ומרור. כן יגיענו
למועדים ולרגלים
אחרים הבאים לקראתנו
בשלום שמחים בבנין
וששים בעבודה ונשיר
שיר חדש על גאולתנו
ועל פדות נפשנו

והיא שעמדה
לאבותינו
ולנו שלא אחד
בלבד עמד עלינו
לכלותנו אלא
שבכל דור ודור
עומדים עלינו
לכלותנו והקדוש
ברוך הוא
מצילנו מידם

סעודה

שפך

חמתך על הגוים
אשר לא ידעוך
ועל ממלכות אשר
בשמך לא קראו
כי אכל את יעקב
ואת נוהו השמו
שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם
תרדף באף ותשמידם
מתחת שמי יי

אודך

אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה
אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה
מאת יהוה היתה זאת
היא נפלאת בעינינו
זה היום עשה יהוה
נגילה ונשמחה בה

ביום הזה

יום אשר עוד לא היה כמהו לרע מן
היום אשר הלכנו בגולה, יום של
פחדים בלתי נפסקים ואי אמון בחיים
לשארית הנמצאה, יום שכלו כזבח ארוך

ביום הזה

יום אשר עין בעין אנו רואים את כל
התנוונותו של זרע אברהם אבינו
בכל הגיטאות אשר הדחו שמה, את
כל התפוררות האמה, התרוקנות
והמות השחור האורב לרה

ביום הזה

יום שהאדם נמכר בו למלך, הנשמות
העדינות הולכות ונמקות משעבוד וכבלים,
העניות והגסות והזדון שופכים את ממשלתם
על כל „והשכינה תכבש בענן ראשה
ומעצר כאב וכלימה היא פורשת ובוכה"
כיום הזה - הנני בא אליך, אח נדכה

אבד

גם זה מוסר אלהים ותוכחה
רבה, אשר תתכחשו
ללבבכם, ושפכתם
את רוחכם עלי כל שיש
נכר ובחיק אבן זרה את
נפשכם. תשקעו, ובעוד
בשרכם מטפטף דם
בין שני זולליכם, תאכילום
גם אכל את נשמתכם
ובניתם אתם למגדיכם
את פיתם ואת רעמסס
והיו ילדיכם לכם ללבנים
ככה תשכלו את חמודיכם
אחד אחד ונשארתם
עריריים, וישבתם אבלים
ועגומים: מחוץ סגריר עולם
ובלבב עפר ואפר, ויללה
עליכם הדלות בארבת
העשן, וכתלי החורבה
בקרה ירעדו

אליהו

הנביא

אליהו התשבי

אליהו הגלעדי

במהרה

יבוא אלינו

עם משיח

בן דוד

וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה רעה מן הארץ
וישבו במדבר לבטח
וישנו ביערים / ונתתי
אותם וסביבות גבעתי ברכה
והורדתי הגשם בעתו
גשמי ברכה יהיו
ונתן עץ השדה את פריו
והארץ תתן יבולה
והיו על אדמתם לבטח
ולא יהיו עוד בז לגוים
וחית הארץ לא תאכלם
וישבו לבטח ואין מחריד
והקמתי להם מטע לשם
ולא ישאו עוד כלמת הגוים

על

הר גבה עלי לך
מבשרת ציון
הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים
הרימי אל תיראי
אמרי לערי יהודה
הנה אלהיכם

ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והיה צדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו. וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי
ירבץ ועגל וכפיר ומריא יחדו ונער קטן נוהג בם ופרה
ודב תרעינה יחדו ירבצו ילדיהן. ואריה כבקר יאכל
תבן ושעשע יונק על חר פתן ועל מאורת צפעוני גמול
ידו הדה לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי